

Sygn. akt I C 256/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 22.11.2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **L. B.**

przeciwko (...) S.A. z/s w W.

o zapłatę zadośćuczynienia i odszkodowania

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda L. B. kwotę 6.687,00 zł (słownie: sześć tysięcy sześćset osiemdziesiąt siedem złotych 00/100)

- z odsetkami ustawowymi od dnia 10.01.2014 r. do dnia 31.12.2015 r., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 5.000,00 zł,

- z odsetkami ustawowymi od dnia 10.11.2015 r. do dnia 31.12.2015 r., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.687,00 zł;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda L. B. kwotę 1.003,54 zł (słownie: jeden tysiąc trzy złote 54/100) tytułem kosztów procesu;

4. nakazuje ściągnąć od powoda L. B. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 146,30 zł (słownie: sto czterdzieści sześć złotych 30/100) tytułem nie uiszczonej opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 58,38 zł (słownie: pięćdziesiąt osiem złotych 38/100) tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów opinii biegłego sądowego;

5. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. z/s w W. (kasa tut. Sądu) kwotę 238,70 zł (słownie: dwieście trzydzieści osiem złotych 70/100) tytułem nie uiszczonej opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 95,26 zł (słownie: dziewięćdziesiąt pięć złotych 26/100) tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów opinii biegłego sądowego.

Sygn. akt I C 256/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 05.03.2015 r. (data wpływu 22.04.2015 r.) skierowanym przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. powód L. B. wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 5000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.01.2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że w dniu 10.10.2013 r. w K. został poszkodowany w wypadku komunikacyjnym. Powód poruszał się rowerem. Sprawcą szkody był kierujący samochodem osobowym ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W wyniku zderzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci silnego potłuczenia całego ciała oraz stłuczenia głowy z otarciem skóry okolicy skroniowej, skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenia okolicy łędźwiowej, otarć naskórka obu rąk. Powód odczuwał silne bóle jeszcze trzy miesiące po wypadku. Według powoda doznane obrażenia uzasadniają po jego stronie roszczenie o zadośćuczynienie w wysokości 6.000 zł, z czego pozwany po zgłoszeniu szkody wypłacił mu 1000 zł. Odsetki ustawowe od dochodzonych roszczeń powód liczy od dnia następnego po trzydziestym dniu od zgłoszenia roszczenia pozwanemu.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k.20-22) wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego nie kwestionował odpowiedzialności za zdarzenie wskazane przez powoda oraz stanu faktycznego zgłoszonego w pozwie, w tym zakresu obrażeń powoda. Sporna zdaniem pozwanego jest wysokość żądanego zadośćuczynienia, bowiem podczas likwidacji szkody lekarz orzecznik, po przeprowadzeniu badania powoda, stwierdził brak uszczerbku na jego zdrowiu. Orzeczenie lekarza zawierało i brało pod uwagę zgłoszone przez powoda obrażenia i ich następstwa. Zdaniem pozwanego wypłacone powodowi zadośćuczynienie w kwocie 1000 zł było świadczeniem adekwatnym mając na uwadze rozmiar i rodzaj doznanych przez powoda obrażeń. Pozwany podniósł, że zgromadzona w sprawie dokumentacja medyczna powoda wskazuje, że odzyskał on pełnię sił sprzed wypadku.

Pismem procesowym z dnia 10.08.2015 r. (k. 42) pełnomocnik powoda rozszerzył powództwo do kwoty 10.758 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 10.01.2014 r. do dnia zapłaty. Powód swoje stanowisko uzasadnił tym, że mimo upływu czasu nadal odczuwa skutki wypadku stąd wnosi o zapłatę dodatkowej kwoty 4.000 zł tytułem zadośćuczynienia do kwoty 9.000 zł oraz kwoty 1687 zł tytułem odszkodowania za zniszczone okulary.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.10.2013 r. powód poruszał się rowerem ulicą (...) w K. i został potrącony przez samochód osobowy, wskutek czego przewrócił się na lewą stronę. Kierowca tego samochodu, pomógł powodowi wstać i posadził go w samochodzie. Na miejsce zdarzenia zostały wezwane policja i pogotowie. Powód został zabrany do szpitala, gdzie wykonano mu RTG czaszki oraz RTG kręgosłupa szyjnego i łędźwiowo- krzyżowego, nie stwierdzono u powoda obrażeń wewnętrznych. RTG wykazało duże zmiany zwyrodnieniowe z odpryskiem lordozy. Powód po powyższym zdarzeniu nie był hospitalizowany, wrócił do domu po badaniach ambulatoryjnych. Powód dostał skierowanie do ortopedy z uwagi na zgłaszany ból obojczyka oraz do neurologa z uwagi na uraz głowy. Powód dostał leki przeciwbólowe, gdyż skarżył się na ból głowy.

Powód po wizycie u ortopedy dostał zlecenie na 30 zabiegów rehabilitacyjnych w związku z urazem obojczyka, następnie na 20 zabiegów. Powód w związku ze zdarzeniem leczył się neurologicznie przez trzy miesiąca z powodu bólu głowy. Po wypadku powód zażywał leki przeciwbólowe.

Powód podał, że na skutek powyższego zdarzenia uległ zniszczeniu rower, odzież, telefon komórkowy oraz okulary o wartości 1600 zł -1700 zł, były to okulary progresywne.

Według informacji salonu optycznego z dnia 14.11.2013 r. koszt wykonania okularów korekcyjnych dla powoda wyniósł 1758 zł.

W dniu 26.11.2013 r. powód nabył nowe okulary (w tym szkła) korygujące wzrok za kwotę 1687 zł

Dowód: zeznania powoda k. 39-40

historia choroby leczenia ambulatoryjnego k. 15 -16

pismo salonu optycznego z dn. 14.11.2013 r. k. 44

faktura za zakup okularów k. 8

Po wypadku powód była pod opieką poradni ortopedycznej w K. . W grudniu 2013 r. powód został skierowany na zabiegi rehabilitacyjne.

Dowód: historia choroby poradni ortopedycznej k. 13-14

skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne k. 7

Pojazd sprawcy szkody w dacie wypadku był objęty ochroną ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

- o koliczność bezsporna

Po zgłoszeniu szkody pozwany w odpowiedzi na sądowe wezwanie do zapłaty pismem z dnia 07.04.2014 r. zaproponował powodowi ugodę pozasądową poprzez przyznanie łącznego zadośćuczynienia 2.500 zł (dopłatę kwoty 1500 zł).

Lekarz orzecznik pozwanego po przeprowadzeniu badania powoda potwierdził, że powód na skutek przedmiotowego wypadku doznał obrażeń takich jak: powierzchowny uraz twarzoczaszki, skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenie okolicy lędźwiowej, stłuczenie barku lewego, otarcie skóry ręki prawej, otarcie skóry ręki lewej. Lekarz orzecznik stwierdził u powoda pełne wyzdrowienie i brak uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: pismo pozwanego z dn. 04.07.2014 r. k. 12

opinia z badania dla (...) SA k. 40 -41 .

Biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii M. W. po przeprowadzeniu badania powoda rozpoznał u niego: skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenie okolicy lędźwiowo- krzyżowej, stłuczenie głowy z otarciem naskórka w okolicy lewej skroni, otarcie skóry grzbietu obu rąk, duże zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego. Biegły stwierdził, że leczenie powoda po zdarzeniu w poradni ortopedycznej zostało zakończone, powód nie wymaga dalszych działań leczniczych. Biegły nie stwierdził u powoda uszczerbku na zdrowiu w ocenie ortopedycznej.

Podczas badania przez biegłego powód podał, że leczył się sanatoryjnie z powodu bólu krzyża w 2005, 2007, dwa razy w 2008 r. w związku z dużymi zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo- krzyżowego.

Dowód: opinia biegłego chirurga ortopedy - traumatologa k. 56-59

Biegły sądowy z zakresu neurologii H. M. po przeprowadzeniu badania powoda rozpoznał u powoda w związku ze zdarzeniem z dnia 10.10.2013 r. : stłuczenie głowy, stłuczenie okolicy lewej łopatki, skręcenie kręgosłupa szyjnego, stłuczenie okolicy lędźwiowej, otarcia obu rąk – bez ubytku ze strony układu nerwowego . Nadto biegły rozpoznał u powoda zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo- krzyżowego. Biegły stwierdził, że na skutek zdarzenia z dnia 10.10.2013 r. powód nie doznał uszczerbku na zdrowiu z przyczyn neurologicznych. Biegły wskazał, że po wypadku powód był wielokrotnie badany i konsultowany w poradni neurologicznej. Przeprowadzone badania nie wykazały u powoda objawów ubytkowych ze strony układu nerwowego , zaś w badaniu TK głowy wykluczono zmiany pourazowe w zakresie mózgowia. Biegły podczas badania powoda nie stwierdził objawów uszkodzenia układu nerwowego, który miałby związek z urazami przebytymi w dniu 10.10.2013 r.

Zdaniem biegłego uwidocznione w badaniach obrazowych zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa oraz zmiany zanikowe mózgowia nie mają związku z przebyłym wypadkiem.

Dowód: opinia biegłego neurologa k. 89-90

Aktualnie powód ma 57 lat. Powód po wypadku ma blizny na dłoniach i na głowie po lewej stronie. Odczuwa bóle obojczyka, ale nie są one mocne, kiedy boli go głowa zażywa leki przypisane przez neurologa. Powód z wizytą u ortopedy i neurologa bywa przeciętnie raz w roku.

Dowód: zeznania powoda k. 40 .

W dniu 10.10.2016 r. powód otrzymał skierowanie na badanie MR głowy oraz na zabiegi fizjoterapeutyczne od lekarza neurologa.

Dowód: skierowanie na MR głowy z dn. 10.10.2016 r. k.107

skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne z dn. 10.10.2016 r k.108 .

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku drogowego z dnia 10.10.2013 r. w wyniku, którego został poszkodowany powód. Sporny był zakres odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Powód stał na stanowisku, że kwota przyznanego i wypłaconego mu przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym zadośćuczynienia w kwocie 1000 zł, nie zrekompensowała w sposób całkowity cierpienia i następstw dla jego stanu zdrowia, będących wynikiem wyżej opisanego zdarzenia Powód dochodził uzupełnienia zadośćuczynienia pierwotnie o dalszą kwoty 5.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10.01.2014 r. do dnia zapłaty , następnie rozszerzył żądanie w tym zakresie do kwoty 9.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10.01.2014 r. do dnia zapłaty, nadto o zapłatę dalszej kwoty 1687 zł tytułem odszkodowania za zniszczone okulary z odsetkami ustawowymi od dnia 10.01.2014 r. do dnia zapłaty.

Powództwa co do zasady zasługiwało na uwzględnienie, jednakże należało je uwzględnić w części.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 w związku z art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowanego w następstwie czynu niedozwolonego lub też, gdy poszkodowany utracił całkowicie bądź częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo, jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia w przypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia należy uwzględniać czynniki obiektywne w postaci czasu trwania oraz stopnia intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalności skutków urazu (kalectwo, oszpecenie), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, wieku poszkodowanego, a także czynniki subiektywne, jak poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową itp. (por. uchwałę pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 r., III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145 oraz wyrok z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, OSNC 2005, nr 2, poz. 40). Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie uznał, że adekwatną kwotą zadośćuczynienia dla powoda jest łączna kwota 6.000 zł, pozwany wypłacił powodowi kwotę 1000 zł, zatem Sąd zasądził z tego tytułu kwotę 5000 zł. Wysokość przyznanego przez Sąd zadośćuczynienia w kwocie 5000 zł uzasadnia fakt, że powód na skutek wypadku nie doznał trwałych uszkodzeń ciała. Powód doznał stłuczenia głowy bez zmian w mózgowiu, stłuczenia kręgosłupa w odcinku lędźwiowo-krzyżowym, skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa oraz otarć skóry głowy dłoni. Lekarz udzielający powodowi pomocy ambulatoryjnej po wypadku nie uznał urazów za poważne, nie widział potrzeby leczenia szpitalnego, zalecił zgłoszenie się do poradni ortopedycznej. Jak wskazały opinie biegłych sądowych z zakresu ortopedii -traumatologii i neurologii powód na skutek wypadku z dnia 10.10.2013 r. nie doznał uszczerbku na zdrowiu o ocenie ortopedycznej i neurologicznej. Opinie biegłych sądowych korelują z opinią lekarza orzecznika pozwanego, który stwierdził brak uszczerbku na zdrowiu powoda. Orzeczenie tego lekarza brało pod uwagę zgłoszone przez powoda obrażenia i ich następstwa. Biegły ortopeda nie stwierdził u powoda uszczerbku na zdrowiu w ocenie ortopedycznej, biegły zwrócił w opinii uwagę na fakt, że powód przed zdarzeniem z października 2013 leczył się sanatoryjnie z powodu bólu krzyża w 2005, 2007, dwa razy w 2008 r. w związku z dużymi zmianami

zwyrodnieniowymi kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo- krzyżowego. Mimo, że powód w następstwie zdarzenia nie doznał uszczerbku na zdrowiu, ale na jego skutek doznał skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenia okolicy lędźwiowo- krzyżowej, stłuczenie głowy z otarciem naskórka w okolicy lewej skroni, otarcia skóry grzbietu obu rąk, co wiązało się dolegliwościami bólowymi i koniecznością korzystania z zabiegów rehabilitacyjnych Sąd uznał jak powyżej, że adekwatnym zadośćuczynieniem jest dalsza kwota 5000 zł, pierwotnie żądana przez powoda .

Sąd uznał, że kwota zadośćuczynienia żądana przez powoda po rozszerzeniu powództwa tj. kwota 9.000 zł (co z kwotą wypłaconą dałoby 10.000 zł), byłaby kwotą nadmiernie wygórowaną zważywszy na zakres skutków zdrowotnych dla powoda. Powód nie doznał uszczerbku na zdrowiu u w zakresie ortopedycznym i neurologicznym. Zgłoszony przez powoda wniosek o dopuszczenie dowodu z wyniku MR głowy, na który powód oczekuje (k. 109) Sąd uznał za spóźniony oraz nie mający znaczenia dla sprawy z uwagi na treść opinii biegłego neurologa. Jak wskazał ten biegły, przeprowadzone badania powoda nie wykazały u niego objawów ubytkowych ze strony układu nerwowego, zaś w badaniu TK głowy wykluczono zmiany pourazowe w zakresie mózgowia.

Zasługiwało na uwzględnienie w całości roszczenie powoda w zakresie żądania zapłaty odszkodowania w kwocie 1.687 zł. W czasie zdarzenia zostały zniszczone okulary progresywne powoda, powód nabył nowe okulary w dniu 26.11.2013 r. za kwotę 1687 zł, na co przedłożył fakturę.

Zatem na rzecz powoda została zasądzona kwota 6.687 zł (pkt 1 wyroku) jako suma kwoty 5000 zł i 1687 zł, w pozostałym zakresie roszczenie Sąd oddalił (pkt 2 wyroku). Wraz z kwotą główną, sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej odsetki ustawowe na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31.12.2015 r.) oraz na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 56 i 57 ustawy z dnia 9.10.2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.) odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 1.01.2016r. do dnia zapłaty. Zakład ubezpieczeń powinien wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od daty przyjęcia zgłoszenia co wynika z treści art. 817 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Sąd zasądził odsetki ustawowe od kwoty 5000 zł od dnia 10.01.2014 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe od kwoty 1687 zł od dnia 10.11.2015 r. do dnia 31.12.2015r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty. Sąd jako datę wymagalności odsetek od kwoty 1687 zł przyjął dzień kiedy pismo powoda dot. rozszerzenia powództwa zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanego (k. 52).

Orzeczenieokosztachzapadło w oparciu o treść art.100 k.p.c. zgodnie, z którym to przepisem w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powód był zwolniony z kosztów postępowania w części tj. tylko z ponoszenia opłaty od pozwu ponad kwotę 200 zł, którą uiścił. Z łącznej kwoty żądanej przez powoda po rozszerzeniu powództwa 10758,00 zł została zasądzona kwota 6.687,00 zł stanowiąca 62 % wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielnia kosztów procesu (art.100 k.p.c.) strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu w jakim przegrały sprawę, w tym wypadku powód w 38 % , zaś pozwany w 62 %. Koszty procesu wyniosły 5517,00 zł, w tym po stronie powoda 3100,00 zł (opłata sądowa 200 zł, koszty zastępstwa prawnego 2400 zł, zaliczka na biegłego 500 zł), a po stronie pozwanego 2417 zł (tytułem kosztów zastępstwa prawnego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa). Powoda zgodnie z podaną zasadą powinny obciążać koszty w kwocie 2096,46 zł (5517 zł x 38 %), zaś skoro faktycznie poniósł koszty w kwocie 3100,00 zł , pozwany powinien zwrócić mu kwotę 1003,54 zł (pkt 3 wyroku). Nie została wniesiona opłata od rozszerzonego powództwa. Opłatą o rozszerzonego powództwa w kwocie 335,00 na podstawie art. 1303 § 2 kpc według powyższej zasady Sąd obciążył powoda kwotą 127,30 zł (w pkt 4 wyroku), zaś pozwanego kwotą 207,70 zł (w pkt 5 wyroku). Kosztami opinii biegłego (153,64 zł) pokrytymi tymczasowo przez Skarb Państwa Sąd obciążył strony według powyższej zasady tj. po 58,38 zł – powód , 95,26 zł – pozwany w pkt 4 i pkt 5 wyroku). W związku ze zwolnieniem powoda od opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 200 zł , nie została pokryta opłata sądowa od pierwotnego żądania 5000 zł, w kwocie 50 zł. Na podstawie art.113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w postępowaniu cywilnym Sąd według powyższej zasady obciążył strony tj. po 19,00 zł – powoda , 31,00 zł – pozwanego (w pkt 4 i pkt 5 wyroku).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.